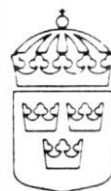

Motion till riksdagen

1989/90:Ju212

av Elver Jonsson och Charlotte Branting (båda fp)

Synlig trafikövervakning

Mot.
1989/90
Ju212–221

Allt större del av polisens trafikövervakningsresurser satsas på övervakning av hastigheterna, inte minst dold övervakning med radarkontroller och civila "policepilotbilar". Under de senaste åren har hastighetsövervakning betonats framför all annan verksamhet när det gäller trafikövervakning.

Naturligtvis är hastigheten en bidragande orsak till olyckor, men dock bara en av många viktiga faktorer som medverkar till att en olycka inträffar. En alltför kraftig fixering till enbart hastighetsövervakning kan i själva verket bli ett direkt hot mot ett allsidigt trafiksäkerhetsarbete.

En genomgripande satsning på vägområdet är nödvändig för att bygga bort de trafikfällor som finns, så att vägnätet underhålls och repareras på ett acceptabelt sätt. Sverige satsar för tillfället minst på vägbyggen och vägunderhåll i jämförelse med övriga västeuropeiska länder. Det kan förefalla billigare att i det korta perspektivet satsa några miljoner på kampanjer för dämpad hastighet än att satsa nödvändiga miljarder på vägunderhåll. Men det är ingen långsiktig lösning.

Det är nödvändigt att i fortsättningen styra tillbaka en större del av statsbudgeten till vägbygge och underhåll. Polisen måste också få resurser att i större utsträckning ägna sig åt trafiknykterheten och att hålla efter de hårt belastade notoriska trafiksyndarna. Det är också viktigt att den öppna trafikövervakningen kan ökas.

Regeringens budgetproposition ger civildepartementet och därmed rikspolisstyrelsen ökade anslag för en automatisk hastighetsövervakning.

Man väljer därigenom att fortsätta på den inslagna och annonserade vägen, att försöka öka antalet förare fällda för hastighetsöverträdelser.

Utöver den kritik som rests mot automatisk hastighetsövervakning ur rättssäkerhetshänseende, är det vår övertygelse att det inte skulle innebära någon snabb förbättring av trafiksäkerheten.

Som redan antytts krävs det en rad åtgärder för att öka trafiksäkerheten. Säkra vägar är en del. Hastighet, nykterhet och trafiksäkra, väl underhållna bilar är andra viktiga faktorer.

Riksdagen har tidigare uttalat, att man skall lägga särskild vikt vid trafiksäkerheten och att rådande ökning av antalet olyckor inte kan accepteras.

Enligt vår mening krävs det nu genast kraftansträngningar på flera områden för att svara upp mot redan fattade beslut. I detta sammanhang bör man prioritera åtgärder som har en omedelbar och snabb effekt på trafiken.

Till sådana åtgärder hör öppen övervakning. Fler synliga poliser på och utefter vägarna. Det kan synas barockt, att vi har större resurser att, via trafikvakter, övervaka stillastående bilar än bilar i trafik. I Stockholms kommun delades 1988 ut 742 559 parkeringsböter, att jämföras med de 2 290 (3 kvartal -88) 2 682 (hela -87) som noterades för hastighetsöverträdelse. Ett förhållande på ca 250:1.

Vi har samtidigt betydligt fler lappisar än trafikpoliser. Ledningen i Stockholms stadshus har uttalat en målsättning att 7 av 10 felparkerare skall bötfällas. För detta utökas styrkan parkeringsvakter från 320 till 390 tjänster. En explosionsartad utveckling på några få år.

I regeringens budgetproposition anslås inte en krona för att öka personalstyrkan av trafikpoliser som skall övervaka förarna i trafik.

Målet kan aldrig få bli att öka antalet bötfällda. Det är ingen standardlösning som går att applicera på hastighetsövervakning och trafiksäkerhet. Målet måste vara att få trafikanterna att sänka farten!

För detta krävs fler synliga poliser – inte dold övervakning och bötfällande av dem som följer dagens trafikrytm.

Det ligger nära till hands att misstänka att den ökning av trafikolyckor vi nu har nära hänger samman med den indragning av 100 trafikpoliser som genomfördes i mitten av 1980-talet och den fokusering som nu skett på dold hastighetsövervakning.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om vikten av att förstärka trafikövervakningen på vägarna med ett större antal polismän, så att tyngdpunkten i trafikövervakningen förskjuts mot fler "synliga" bilpatrullerande poliser i avsikt att ge trafikanter service och medverka till att säkra en mjuk och trafiksäker färdrytm.

Stockholm den 22 januari 1990

Elver Jonsson (fp)

Charlotte Branting (fp)